

VOORWOORD

Een prachtige gemeenschap

Hoogtepunten en dieptepunten wisselden elkaar dit jaar af. En ondertussen konden we veel mensen welkom heten in de Schakel, de Kringloopwinkel, bij Filah, Burenhulp en bij Buren vertellen.

Met veel plezier verwelkomden we Jette. Zij is de vrouw die de burenhulp gaat coördineren en uitbouwen, zodat steeds meer burens elkaar van dienst kunnen zijn.

Ontroerend en mooi was de uitreiking van het lintje aan Reza door burgemeester Van der Laan. Gedurende lange tijd heeft hij zoveel betekend in onze buurt en voor vrijwel alle projecten van Kerk & Buurt. Bijna drie maanden later overleed hij en werd er in een prachtige herdenkingsdienst in de Nassaukerk afscheid van hem genomen.

Dit jaar heeft Hokon Hansen zijn taak als voorzitter neergelegd. Kerk & Buurt is vrijwel niet te denken zonder hem. Wie is er zo op de hoogte van wat er speelt in de buurt en heeft zich er zo voor ingezet? Gelukkig blijft hij nog van alles voor ons doen. Hem opvolgen zal niet gemakkelijk zijn, realiseer ik me. Maar als bestuur hebben we afgesproken om de kar nog meer samen te trekken.

Prachtig waren de avonden van Buren vertellen. Elke spreker trekt weer andere mensen.

Het bijzondere van Kerk & Buurt is dat mensen van heel verschillende achtergronden elkaar ontmoeten. Of het nu in de kringloopwinkel is, in de Schakel of bij Filah. Je komt er mensen tegen met veel of weinig opleiding, hoge en

lage inkomens en ook zonder inkomen, gladgeschoren types en mannen met overvloedige haardossen, vrouwen met en zonder sluier, Nederlanders, Roemenen en Hongaren. En steeds weer leer je nieuwe mensen kennen.

Inderdaad, Kerk & Buurt is een prachtige 'open gemeenschap van gewone en buitengewone mensen, van gelovigen en ongelovigen'.

Waar vind je dat nog ?

Roel Knol, voorzitter Kerk & Buurt Westerpark

TERUGBLIK 2017 OPGEDRAGEN AAN HOKON HANSEN

Het bestuur draagt de Terugblik 2017 op aan Hokon Hansen.

Hokon is één van de steunpilaren van Kerk & Buurt. Negentien jaar was hij voorzitter. Daarnaast was hij vijfendertig jaar kok bij Filah, dat blijft hij gelukkig doen. De ene maand pompoensoep, de andere Indonesische makreel.

In voorgaande jaren werd de Terugblik opgedragen aan Reza Hedayatollah, Jan Pijlman, Rob van der Putten, Herry Masfar, Sophia Kwikkel, het team van de Kringloop, aan Vitaliy en Henny en aan Henk Slooijer. Een hele eer dus.

ONTBIJT & INLOOP

Sinds dit jaar zijn we elke week vijf dagen open. Op de maandag, woensdag en vrijdag van zeven tot elf uur en op dinsdag en donderdag van zeven tot één uur.

Het ontbijt is gratis. Vooral bezoekers die de nacht op straat hebben doorgebracht, maken hiervan graag gebruik. Tegen een kleine vergoeding wordt een uitsmijter of een tosti opgediend. Vooral 's winters is de warmte van de Schakel een trekpleister waar bezoekers al vroeg op afkomen. En vergeet niet de gastvrije ontvangst door Hilde, Mo, Ali (op foto) en de andere gastheren of -vrouwen.

Na het ontbijt is er ruimte voor bijzondere activiteiten. Zo komt op dinsdag om tien uur Carla Baarspul stevast om te schilderen met wie daar maar zin in heeft. Zo langzamerhand heeft zij een vaste groep om zich heen verzameld van mensen die steeds mooiere tekeningen of schilderijen maken. En steeds zijn er weer debutanten die zich laten verleiden om een pen of kwast ter hand te nemen. Met haar bemoedigende en deskundige commentaar weet zij ook deze aankomende kunstenaars te motiveren.

Op donderdag zijn er rond elf uur pannenkoeken. Daar is veel belangstelling voor. Iedere bezoeker die er eentje wil geeft zijn of haar naam op en wordt naar de bar geroepen als de pannenkoek klaar is. Ali en Mo zijn uitgegroeid tot echte koekenbakkers, in de goede zin des woords. Voor ons als vrijwilligers is dit een mooie manier om de namen te leren kennen van mensen die nog niet zo vaak geweest zijn.

In de Schakel is iedereen welkom, mits hij of zij zich gedraagt en binnen geen alcohol drinkt. Iedere week komen er nieuwe mensen die we niet kennen. Een gesprekje is niet altijd gemakkelijk. Zo zijn er Hongaren, Roemenen en Oekraïners die geen Nederlands, Engels of Duits spreken. En er zijn bezoekers die sowieso geen zin hebben om met iemand te praten. Ze willen gewoon een tukkie doen, met het hoofd op hun armen. Psychische problemen kunnen de oorzaak zijn dat iemand op zichzelf wil blijven, maar ook gewoon de wens om lekker naar een film op de telefoon te kijken.

Maar er zijn ook altijd weer bezoekers die het fijn vinden om een beetje bij te kletsen en nieuwtjes uit te wisselen over slaapplekken of persoonlijke wederwaardigheden. Mooi ook dat er altijd een paar buurtbewoners zijn die wat extra gezelligheid binnenbrengen.

De coördinator van de Schakel is Hilde Dijkstra. Zij is de meeste dagen van de week aanwezig en wordt op haar vrije ochtenden vervangen door Zwanine Siedenburg. Hilde kent veel van de bezoekers en staat voor hen klaar als ze hulp nodig hebben. Ze helpt zo nodig bij contact met een maatschappelijk werker (die ook eenmaal per week bij ons spreekuur houdt) of als iemand

moet bellen met een gemeentelijke instantie. Hilde maakt ook de weekroosters. Want iedere dag moeten er minimaal twee vrijwilligers in de Schakel aanwezig zijn. Dat zijn allereerst de vaste helpers Mo en Ali, die beiden een deel van de ochtend voor hun rekening nemen. Zij weten uit ervaring wat het is om op straat te leven en kennen veel van onze bezoekers. Zij zijn daarom van onschatbare waarde. Daarnaast komen er vrijwilligers op een vaste dag. Zij staan achter de bar om koffie of thee te schenken, smeren brood, ruimen op, wassen af, maken praatjes met bezoekers of doen een spelletje met wie daarvoor in is. Zonder hen zou de Schakel niet kunnen draaien. Hierbij moet ook Henny genoemd worden, die vrijwel dagelijks een paar uur komt helpen.

Een trouwe bezoeker is wijkagent Ed. Wekelijks wipt hij wel even aan voor een praatje en informeert hij naar de gang van zaken. Zijn er problemen, dan kunnen we een beroep op hem doen. Het is bijzonder om te zien hoe goed hij en zijn collega, Marcel, veel van onze bezoekers kennen en hoe betrokken zij zijn bij hun wel en wee.

Dit najaar kwam Ed bij een bijeenkomst van ons als vrijwilligers. Hij vertelde hoe belangrijk de politie plekken als de onze vindt. Voor de stad en het welzijn en de rust van alle bewoners is het van belang, dat iedereen in de stad een plek heeft waar hij of zij heen kan en zich een beetje thuis voelt.

We zijn blij met dit geluid. Want natuurlijk maken we ons wel eens zorgen over de overlast die sommige bezoekers veroorzaken door al drinkend rond te hangen op straat. Het komende jaar willen we ons nog meer inzetten - hopelijk samen met mensen in de buurt – om te zorgen dat ook het stukje de Wittenkade voor de Schakel een mooie, leefbare straat blijft.

Roel Knol

KERK & BUURT IN DE VIERINGEN IN DE NASSAUKERK

Een paar keer per jaar krijgt het werk van Kerk & Buurt speciale aandacht in de zondagse ochtenddiensten in de Nassaukerk. Zo ook in de vier weken voor Kerstmis. Zwanine bespreekt het thema verwachting op maandagochtend in de inloop met een paar bezoekers en ze vullen elke week een kastje met voorwerpen die symbool staan voor hun verwachting. Een flesje water uit Lourdes, een Boeddha, enzovoort. Op zondag worden die kastjes tijdens het verhaal met de kinderen open geschoven en toegelicht.

Tijdens een voorbereiding vraagt ze aan de bezoekers in de inloop wat ze zich voorstellen bij het beeld dat de woestijn zal bloeien. Ze krijgt van één bezoeker te horen dat ze niet zo moet zeveren en hij draait zich mopperend om. Even later voegt hij zich weer in het gesprek en laat zien wat hij heeft gemaakt: een gevouwen vredesvogel. In de dienst zien de opgetogen kinderen hoe mooi hij kan fladderen.

BUREN VERTELLEN

In 2017 drie buren met drie boeiende verhalen. Douwe de Vries, Bernard Hulsman en Alice Roegholt namen ons mee in hun wereld, dichtbij en ver weg.

Dorpsdokter in wereldbuurt

Donderdagavond 9 maart luisteren ruim tachtig mensen naar de net gepensioneerde huisarts Douwe de Vries, veertig jaar actief in onze wijk. Douwe las enkele stukjes voor, columns eigenlijk, uit het fotoboek dat hij, als afscheid van zijn werkzame leven, samen met zijn broer heeft gemaakt. En hij ging dieper in op vragen als: in hoeverre moet je als huisarts moralist zijn? Op welke manier en hoe indringend spreek je patiënten aan die roken, drinken of te veel eten? Douwe bleek realistisch: je doet wat je kan, maar uiteindelijk moeten mensen zelf de knop omdraaien. De veranderingen in de samenleving kwamen letterlijk de spreekkamer binnen. Vijfendertig jaar heroïnegebruikers, nu gaat het over euthanasie als een soort recht op stervenshulp voor mensen die hun leven voltooid achten. En als immer kritische arts, die Douwe was, hekelde hij de invloed van de farmaceutische industrie.

Op de vraag of hij wel eens wonderen had meegemaakt, sprak Douwe liever over raadselen dan over wonderen. Zoals hij de vrouw, waarvan iedereen dacht dat ze het niet lang meer zou maken, toch weer over straat zag lopen.

Onverwachte verbanden in de architectuur

Buurman Bernard Hulsman, architectuurcriticus bij de NRC nam ons mee door de verschillende bouwperiodes van Westerpark. Hij liet ons zien hoe architecten aan de ene kant en volkshuisvesters (politici, woningbouwverenigingen) aan de andere kant het wonen in onze buurten hebben bepaald. Zelf woont hij in de Meander, een gebouw uit 2000 van Rob Krier, een post-modernist die door serieuze architecten wordt verafschuwd. In Nederland heb je de Super-Dutch architecten. Zij worden als progressief gezien. Ze zijn vaak volgelingen van architecten als Le Corbusier, die zelf een groot bewonderaar was van Hitler en Mussolini. Over smaak valt dus binnen de architectuur wel degelijk te twisten. Dat geldt ook voor de volkshuisvesters. Ook daar waren de ideeën om te bouwen voor de buurt heel uiteenlopend. Wat te denken van Joop Den Uyl, die het centrum van Amsterdam wilde doorsnijden met snelwegen. Ook Westerpark zou er in vroegere plannen aan hebben moeten geloven: geen compacte stad, maar snelwegen en open ruimten. Gelukkig waren er ook mensen als Jan Schaeffer met zijn 'In geouwehoer kun je niet wonen', een linkse populist, die vast wilde houden aan het oude stratenbeeld. Een boeiende avond, die ons geleerd heeft met nieuwe ogen naar al die verschillende panden in onze buurten te kijken. Er zit vaak een verhaal achter.

Amsterdamse school in Siberië

Alice Roegholt is oprichter en directeur van museum het Schip in de Spaarndammerbuurt. Zij vertelde ons over haar fascinerende reis naar een stad in Siberië waar de Nederlandse architect Van Loghem vlak na de Russische Revolutie een wijkje en een school had gebouwd. Het balletje kwam aan het rollen nadat een groep Russen een bezoek aan Het Schip had gebracht. Eén van hen meende de stijl van Van Loghem te herkennen. Alice kreeg daarop een uitnodiging uit Keremovo, een mijnstad, om daar een tentoonstelling te maken over deze Johannes van Loghem. Ze reisde erheen, 3500 kilo voorbij Moskou, en zag dat de arbeidershuizen van Van Loghem er inderdaad nog stonden. Op haar beurt herkende zij de “ladderkozijnen”, met de specifieke horizontale roeden die zo typerend zijn voor de Amsterdamse School-architecten. Net als bij haar Russische bezoekster viel bij Alice een puzzelstukje op zijn plaats. Zij toonde ons de beelden van de staat van de woningen nu. Van Loghem ontwierp naar Nederlandse traditie een stedenbouwkundig plan en bouwde daarin voor de mijnwerkers geschaalde rijtjeswoningen en een school. Nu ligt dit buurtje in Keremovo er wat verlaten bij en worden er de sociaal zwakkeren geplaatst. De revolutionaire geest van honderd jaar geleden, zo oud is Keremovo dit jaar, leeft voort in het goed bezochte museum. Op de universiteit kan men zelfs Nederlands studeren. De stad is uitgegroeid tot 450.000 inwoners en is best wel trots op zijn oude gebouwen.

Buren Vertellen heeft zich het afgelopen jaar bewezen. Elke lezing trekt tussen de veertig en tachtig bezoekers, bekende gezichten, maar ook nieuwe geïnteresseerden. Daardoor krijgen we meer bekendheid én donaties. We gaan er dan ook mee door. Voor 2018 hebben we al een rijtje boeiende vertellers geworven.

Dick Jansen

KERST 2017

Het was weer een gezellige decembermaand met een kerstborrel, een lichtjesticht en een heuse levende kerststal!

FILAH

Het blijft ongelooflijk dat we er al sinds 1982 in slagen om met louter vrijwilligers drie dagen per week voor 30 tot 40 bezoekers een voedzame maaltijd te serveren.

2017 was voor Filah een bewogen jaar. We moesten afscheid nemen van Reza, een van de oprichters van Filah. Vanaf het begin was hij bij Filah betrokken, de laatste jaren achter de bar met koffie en thee. Totdat het door zijn ziekte niet meer ging. Op 6 september overleed hij. Achter de koffiebar nam Manuel zijn taak over.

In mei namen we afscheid van Sara, die eens in de twee weken achter de kassa zat. Die taak viel niet te combineren met haar nieuwe baan. Met Jaap Visser hebben we een prima opvolger gekregen. Hij doet deze taak nu samen met Ronald, Judith en Hella.

Bezoekers betalen bij binnenkomst twee euro vijftig, ze krijgen een bonnetje en bestek en zoeken een plek. Met sommige bezoekers is het betalen een kwestie van soebatten, van geven en nemen, maar het lukt toch ook steeds weer tot een afspraak te komen waar iedereen mee kan leven. Gelukkig hebben de meeste bezoekers een strippenkaart, tien maaltijden voor twintig euro. Dan hoeft er alleen een stempeltje te worden gezet.

Als het eten klaar is, rond zes uur, heet de dienstdoende gastheer: Fred, Henk of Gerrit, iedereen welkom en vraagt een moment van stilte. Soms is er een gedicht of een kort verhaal. Dan worden de opgeschepte borden rondgedeeld door de gastheer met hulp van Charlie, Didi of Svetlana. Als er genoeg

is volgt een tweede ronde. Wat daarna nog over is wordt in bakjes meegegeven voor de liefhebbers.

De sfeer is meestal gezellig en ontspannen. Dat de laatste jaren meer oudere buurtbewoners Filah weten te vinden, draagt daar in positieve zin aan bij. De nieuwe bezoekers hebben een rustgevend effect op drukker bezoekers. Heel soms moet de sterke arm eraan te pas komen als iemand te dronken is om vatbaar te zijn voor correctie of een sussend woord.

Het afgelopen jaar hebben we strikt de hand gehouden aan het rookverbod binnen. Buiten, in de tuin mag roken nog wel. Met elkaar houden en herinneren we ons daaraan. Het werkt!

Na het eten wordt er afgeruimd. Manuel doet de afwas, Dik maakte de zaal schoon en Kees de keuken. Helaas nam Dik onlangs afscheid van zijn werk voor Filah.

Ook in 2017 maakte Jaap Kolkman het maandelijkse koksrooster. De meeste Amsterdamse koks koken één keer per maand. Daarnaast komen er kookgroepen uit het hele land. Ook Spakenburg en Heerde koken maandelijks, Spakenburg met twee groepen. De kookgroepen uit Bathmen, Wormerveer, Meppel, Wijhe, Laren, Noordwolde en Zuidwolde koken één of enkele keren per jaar.

De meeste koks werken in een duo. Koken voor zo'n grote groep is nou eenmaal een hele klus. Ze krijgen ook hulp van bezoekers of andere vrijwilligers. Vooral Svetlana, die alle dagen meehelpt, zorgt er zo voor dat het be-

Dik (boven) heeft onlangs afscheid van Filah genomen. Bedankt voor alle hulp!

reiden van een maaltijd – vooral voor alleen werkende koks - goed te doen is!

Op de achtergrond werken penningmeester Hans en Kerk & Buurtwerker Zwanine mee.

Door alle hulp die er steeds weer is, is het koken voor Filah leuk en het warme welkom door Manuel en de gastheren maakt dat je je er snel thuis voelt. Overweegt u mee te doen, als kok of als bezoeker: u bent van harte welkom!

Annelies Faber

KOKS UIT HEERDE

Teunie en Abelien Houtman en Wim van Holst reizen iedere maand met de auto van Heerde naar Amsterdam om bij Filah te koken. Eenmaal binnen is duidelijk dat ze goed op elkaar ingespeeld zijn. Teunie is deze dag van het koken en het menu, Wim en Abelien schillen en maken schoon, soms met hulp van bezoekers. Vandaag is het Bauke die aardappels schilt. Op het menu staat zuurkool met ananas, rozijnen en worst, voor de vegetariërs met een eitje en kaas. Het toetje: yoghurt met vla.

Hoe lang ze dit al doen? Wim weet het feilloos. Sinds 1994. Al 23 jaar lang kookt Heerde eenmaal per maand. Wim vertelt hoe zij als koks van zover bij Filah terecht zijn gekomen. Dat is te danken aan binnenschipper Van Asperen. Ook Amsterdam deed hij aan en op zondag ging schipper Van Asperen dan naar de Nassaukerk, toen ook een schippersgemeente. Hem kwam ter ore dat Filah verlegen zat om kookploegen. Terug in Heerde zette schoondochter Alita een oproep in het kerkblad en daar kwamen twintig reacties op. Al snel vormde zich de ploeg Wim (net met pensioen) en Teunie – “ze denken vaak dat we een paar zijn”. Abelien sloot later aan. Van een keer in de drie maanden ging het al gauw

naar iedere maand. Als de koks in Amsterdam aankomen zijn alle boodschappen al door Wim gedaan. “Ik ben dol op shoppen, speur de folders van supermarkten af op koopjes. Ik vind het een sport om voor weinig geld een vorstelijk maal te bereiden.”

Op mijn vraag wat het meeste bijblijft als je aan Filah denkt, dan is dat het warme welkom. Teunie: “Reza was er altijd om ons te begroeten met heerlijke koffie.” En na even denken: “Ook de herdenkingsdienst van Reza. En die van Adri de Wael Malefijt in 2005. Ongelofelijk dat we haar met zo velen lopend naar haar laatste rustplaats op Vredenhof konden brengen. En dat in Amsterdam”. Ook aan Guus van Es, de vorige Kerk & Buurtwerker, hebben ze goede herinneringen.

Koken voor Filah heeft voor alle drie zeker met hun geloof te maken. Teunie en Abelien afwisselend: “Het geeft me altijd een goed gevoel. Vrijwilligerswerk houdt nooit op. Ik mag het graag doen.” Wim: “Op deze manier kan ik iets terugdoen voor de maatschappij. Als ik van Filah thuis kom, besef ik steeds opnieuw hoe goed ik het heb. Toen de kerkrentmeesters opperden onze bijdrage aan Filah stop te zetten, hebben we dat weten te voorkomen. Wat ons betreft blijft dat zo”. Een wens tot slot? “Dat Filah nog maar lang stand mag houden”.

Annelies Faber

NIEUWJAARSMALTIJD KERK & BUURT

Jaren geleden werd het oud- en nieuwjaarsfeest in Zaal 100 en vervolgens ook de nieuwjaarsborrel van het stadsdeel opgeheven. Gelukkig gaat de Nieuwjaarsmaaltijd in de Nassaukerk, georganiseerd door vrijwilligers van Kerk & Buurt, steeds door.

Ook dit jaar was het, ondanks het slechte weer een drukte vanjewelste. De deuren van de kerk waren om vijf uur open gegaan. Veel mensen kwamen met een zelfgebakken taart voor het toetje. Nadat iedereen om zes uur verwelkomd was werd de avond, voordat we gingen eten, geopend door stadsdeelbestuurder Fenna Ulichki. Ze onderstreepte hoe belangrijk maar vooral hoe bijzonder het werk van Kerk & Buurt was voor het stadsdeel.

Daarna bleken 200 (overvloedig gevulde) pasteibakjes net genoeg om iedereen van een voorgerecht te voorzien.

Voordat het hoofdgerecht werd opgediend kreeg Henk Slooijer het eerste exemplaar van een in een mooi nieuw jasje gestoken 'Terugblik 2016' en werden nog enkele andere mensen in het zonnetje gezet met een groot boeket bloemen.

Daarna kon het hoofdgerecht, vervaardigd door ZZmaak, geserveerd worden. Na het eten werd er onder het serveren van koffie met de zelfgebakken taarten gezellig gepraat en gedanst op muziek van diverse muzikanten. En terwijl er nog volop gefeest werd, waren de vrijwilligers al weer begonnen met het opruimen van de kerk.

Pieter Tol

BURENHULP

Jette Uittenhout:

'Hallo lieve lezers, Ik werk nu bijna een jaar als coördinator Burenhulp. Dinsdag en donderdag huist mijn kantoor in de Kringloopwinkel. Tijdens mijn koffiepauze ben ik nog wel eens in De Schakel te vinden en één keer in de maand kook ik vrijwillig bij eettafel Filah. Voor degenen die mij nog niet kennen een kleine introductie.

Ik ben Jette Uittenhout, achtentwintig jaar oud, ongehuwd maar wel verliefd. Ik heb sociologie gestudeerd aan de Universiteit van Amsterdam en daarna Sociaal Werk in Antwerpen. Ik ben vooral geïnteresseerd in de samenleving op buurtniveau. Toen ik terugkwam in Amsterdam kon ik voor acht uur bij Burenhulp aan de slag.

Omdat ik enorm van koken houd, werk ik naast Burenhulp in de keuken van een patisserie en lunchroom. Een fijne combinatie. Naast koken en bakken houd ik van reizen. Ik ben dit jaar naar Iran op vakantie geweest. Ik doe aan yoga en ga graag naar de bioscoop.

Als nieuw gezicht binnen Kerk & Buurt voel ik me thuis bij de verschillende projecten. Ik vind het goed om te zien dat zoveel vrijwilligers zich inzetten en dat er mooie contacten ontstaan. Ik geniet elke dag van de gesprekken om mij heen!

Burenhulp 2017.

In februari heb ik Burenhulp overgenomen van Mareike Bremer die tijdelijk de taak van coördinator op zich had genomen. Ik kon direct van start. Als ik in mijn agenda terugkijk zie ik dat ik op mijn eerste dag een mail kreeg van een nieuwe vrijwilliger, een buurtbewoner. Of hij kon bijdragen aan Burenhulp. NATUURLIJK kon dat. Verschillende hulpvragen stonden open: een oudere dame zoekt iemand die boodschappen voor haar kan doen en haar hondje wil uitlaten. Een andere hulpvrager zou graag willen dat er iemand voor haar kookt. Uiteindelijk koppel ik deze nieuwe vrijwilliger aan een oudere dame, die op zichzelf woont en haar tuin niet meer kan onderhouden. Als ik deze dame nu spreek is zij blij dat deze buurtbewoner nog steeds af en toe een praatje komt maken. Het is fijn dat de tuin onderhouden wordt, maar een praatje op z'n tijd blijkt voor haar bijna nog fijner te zijn.

Ik herinner mij van afgelopen jaar dat ik blij verrast was toen één van de vrijwilligers uit eigen initiatief voorstelde samen met twee oudere mensen uit de buurt één keer in de week te gaan koken. De burenhulpers weten waar de behoefte ligt want zij zijn degene die het contact met de hulpvragers hebben. Het afgelopen jaar heb ik gemotiveerde vrijwilligers gesproken, mensen die meedenken over oplossingen en met alle liefde hun tijd en energie er in steken. Dat hoeft niet veel te zijn. Sommige vrijwilligers gaan al jaren wekelijks bij dezelfde buur op de koffie, een ander werkt incidenteel en kan ik bellen als iemand ziek is en boodschappen nodig heeft. Ik zie dat burenhulpers voor elkaar klaar staan.

Daarnaast herken ik ook het probleem van de eenzaamheid, dat de afgelopen

tijd in politiek en media meer aandacht heeft gekregen. Het liefst zou ik zien dat Burenhulp niet nodig was. Helaas zijn er mensen eenzaam en weet niet iedereen uit zichzelf aansluiting te vinden. Als ik bij mensen op de thee ga, schrik ik daarvan. Ik vraag mij af waarom zij projecten als Filah, de Kringloop of bijvoorbeeld een Riciotti-concert in de buurt niet bezoeken. Dergelijke initiatieven zouden hen goed kunnen doen. En van het één kan het ander komen. Burenhulp kan daarin een belangrijke functie vervullen. Als ik met deze mensen in gesprek ben, ben ik erop uit om hen in contact met anderen te brengen. Burenhulp kan zo een functie hebben in het tegengaan en voorkomen van eenzaamheid. Om op deze (niet direct zichtbare) vraag beter te kunnen inspelen, is in het najaar subsidie voor een uitbreiding van de coördinatie Burenhulp met 8 uur per week ingediend.

Ik ben trots op wat de burenhulpers dit jaar hebben bereikt. Ik wil alle vrijwilligers heel hartelijk bedanken voor hun inzet! Dat we volgend jaar met ons allen de buurt nog mooier gaan maken!

Jette Uittenhout

Komend jaar wil Burenhulp zich extra inzetten voor ouderen die begeleiding nodig hebben bij bezoek aan het ziekenhuis. Mensen die niet hun zoon, dochter, moeder of buurman kunnen vragen. Wil je ook iets voor een ander doen, bel dan met Jette.

In 2017 werden er bij Burenhulp honderdtwintig incidentele hulpvragen beantwoord. Samen met de structurele hulp, die Burenhulpers bieden, is er ongeveer vierhonderd keer burenhulp verleend.

Hella, een stille kracht

“Vier jaar geleden ben ik met Burenhulp begonnen omdat ik met een vaste klant van de Kringloop in gesprek raakte over haar probleem om bij het ziekenhuis te komen. Het contact ontstond heel natuurlijk en toen deze vrouw vertelde over haar vervoersprobleem vroeg ik haar: ‘Zal ik anders een keertje met je mee gaan?’ Ik wist toen nog niet dat het zo zou uitpakken.”

Hella heeft na vier jaar nog steeds regelmatig contact met deze mevrouw uit de buurt, een vrouw van 85 jaar. De dames hebben niet alleen contact over ziekenhuisbezoek maar ook over andere zaken zoals het uitzoeken en kopen van een nieuw koffiezetapparaat. De uitstapjes naar het ziekenhuis kunnen beladen zijn. Hella wordt daarom tijdens deze bezoeken vaak getrakteerd op een grote cappuccino en een lekker gebakje. Zoals Hella zegt: “Goed om de ziekenhuissfeer te doorbreken”.

Het goede van Burenhulp vindt Hella dat mensen iets doen voor een ander zonder daar iets voor terug te moeten doen. Tijdens ons gesprek laat ze weten zo wel weg te moeten, want ze is ook vrijwilliger bij Filah. Daar is ze vanavond druk mee. Hella is dus actief in verschillende projecten, een echte stille kracht van Kerk & Buurt.

Jette Uittenhout

HET MIRAKEL VAN DE SCHAKEL

We hebben er 35 jaar op moeten wachten, maar zaterdag 22 april in de Nasaukerk, was het zover. Het eerste echte Kerk & Buurthuwelijk. Lisette Admiraal en Vitalii Nikitchenko zijn getrouwd.

Vitalii kwam in 2002 bij Kerk & Buurt, eerst in de Kringloopwinkel en vervolgens, tot halverwege 2016, als gastheer in de Schakel. Lisette was vrijwilliger in de Schakel. Daar hebben ze elkaar leren kennen, maar pas bij het Midzomernachtfestival (hoe toepasselijk!) in 2015 sloeg de vonk over.

Inmiddels wonen ze in Zuidoost. Lisette werkt in het onderwijs en Vitalii in een grote bakkerij. We wensen hen, samen met hun zoontje Daan, een lang en gelukkig leven.

Hokon Hansen

ONTMOETING IN DE KRINGLOOP

Monique is een nieuwe vrijwilliger in de kringloopwinkel. Op dinsdag staat ze bij de kleding. Achter elk stuk kleding kun je een verhaal verbeelden, zo stellen we vast.

En de bezoekers, die rond komen snuffelen, maken weer hun eigen verhaal bij die kledingstukken en verbinden dat met hun eigen verwachtingen. “Zal dit me staan, wat vindt U ervan?”

Wat is zo leuk aan het werken in de kringloop, vraag ik. Ze komt met een verhaal.

“Laatst kwam hier een vrouw binnen met een foto van haar man, die aan het dementeren was. Ze zocht een lijstje voor die foto. Samen met Paul zijn we op zoek gegaan, de meeste lijstjes pasten niet, maar uiteindelijk vonden we er één die wel paste. Die vrouw werd er helemaal emotioneel onder. Ze vroeg naar mijn naam en kwam een week later weer terug met een zak kleding van haar man. Niet al te schoon, maar och, ze kon weer haar verhaal delen. Sindsdien komt ze vaker terug voor een praatje”.

Jaap Buning

Het lucht hem wel op dat hij zijn verantwoordelijkheid voor de gang van zaken heeft kunnen over dragen aan Roel. Want zich verantwoordelijk voelen, dat kan Hokon. Dat moet hij nu loslaten en dat is niet makkelijk. Hij heeft het volste vertrouwen in zijn opvolger Roel. Actief blijft hij wel, hij blijft onder andere koken in Filah. Ik kijk op zijn A-4tje:

Terugkijkend ben ik erg blij dat ik bij Kerk & Buurt terecht ben gekomen. Omdat je bij Kerk & Buurt heel verschillende mensen ontmoet, mensen die ik anders nooit had leren kennen. En dan heb ik het zowel over bezoekers als over vrijwilligers. Het heeft mijn leven verrijkt.

Hoe ben je eigenlijk bij Kerk & Buurt terechtgekomen?

BIJ KERK & BUURT IS IEDEREEN WELKOM

Op een decemberdag ga ik bij Hokon langs om hem te interviewen. Hokon is 35 jaar actief binnen Kerk & Buurt, de laatste 19 jaar als voorzitter. Daar is hij mee gestopt. Reden genoeg om hem in het zonnetje te zetten, al houdt hij daar niet van. Hij heeft veel voor ons betekend. Ik heb een aantal vragen voor hem, maar nog voordat ik zit krijg ik al een A-4tje in mijn handen waarop het hele interview is uitgeschreven.

‘Vannacht kon ik niet zo goed slapen. Ik bedacht toen wat ik allemaal zou willen zeggen. Ik heb het direct maar opgeschreven.’

Ik begin over de kerstborrel en andere zaken die spelen in Kerk & Buurt. Hokon zegt opgelucht: Daar hoef ik me geen zorgen meer over te maken.

Ik kwam in 1975 in de buurt wonen, in de oudbouw aan de De Wittenkade. Het was het eind van de Vietnamoorlog, ik werd actief in de CPN. Zo leerde ik ook anderen in de buurt kennen. Vooral in de acties tegen de neutronenbom en de kruisraketten. Mensen als Bram Denkers van de Magdalena en ook Piet Vink en Rob van de Putten.

Ik werd beheerder van het winkelpand van de CPN in de Van der Hoopstraat. In 1982 kwam de vraag of de eetgroep Filah daar één keer per week zou kunnen koken. Prima, dat werd na een poosje drie keer per week. Zo leerde ik ook Reza kennen. Om een lang verhaal kort te maken, de CPN ging op in GroenLinks en had geen eigen ruimte meer nodig. Filah nam de ruimte over en ik werd kok bij Filah. Eén keer per maand, daarnaast eet ik er bijna iedere week wel een keer.

Toen ik in 1998 de stadsdeelraad verliet werd ik door Jannet van der Spek gespot. Of ik in het bestuur van Kerk & Buurt wilde komen. Al gauw bleek dat ze een voorzitter zochten. Dat ben ik in september 1998 geworden als opvolger van John Kraan, die naar Haarlem verhuisde.

Ons gesprek gaat vooral over het vormen van een 'open' gemeenschap. Hokon bedoelt daarmee een diverse gemeenschap van bezoekers én vrijwilligers én beroepskrachten. Hokon vindt dat het bestuur -zij zijn ook vrijwilligers- niet op afstand moet staan. Het mooiste is als bestuursleden ook praktisch mee doen en onderdeel zijn van de gemeenschap. Dan weet je waar je over praat.

Hij is er trots op dat Kerk & Buurt, als open gemeenschap, een belangrijke rol speelt bij de leefbaarheid van onze buurt, ook al gaat dat met vallen en opstaan. Natuurlijk is de wijk veranderd, er zijn meer mensen met geld gekomen en minder daklozen. Maar die gemeenschap blijft belangrijk, omdat we er elkaar kunnen steunen en inspireren.

'Ik zie graag dat mensen zich ontwikkelen binnen Kerk & Buurt. Dat is soms moeilijk, maar ook dan is het belangrijk dat er een plek is waar je wordt gekend. Ik geloof dat ieder mens andere mensen nodig heeft. Die vind je, ik ook, bij Kerk & Buurt. Het deel uitmaken van zo'n gemeenschap gun ik eigenlijk iedereen.'

Hokon zal in zijn brede netwerk dit blijven uitdragen en een ambassadeur blijven voor Kerk & Buurt. Een mooi voorbeeld voor ons.

Jaap Buning

SINTERKLAAS IN FILAH

VERKIEZINGSDEBAT IN DE NASSAUKERK

Op 7 maart was er een verkiezingsdebat, georganiseerd door Kerk & Buurt en het Amsterdamse Straatpastoraat speciaal voor de bezoekers van deze twee instellingen.

Zes politici waren aanwezig: Don Ceder van de ChristenUnie, Vera Bergkamp van D66, Simion Blom van GroenLinks, Sadet Karabulut van de SP, Maarten Poorter van de PvdA en Rogier Havelaar van het CDA. De vertegenwoordiger van de Partij voor de dieren was ziek. Dat was jammer want uit een peiling onder dak- en thuislozen bleek deze partij het hoogste te scoren. GroenLinks was een goede tweede gevolgd door de SP, PvdA, Jezus leeft, en nog wat partijen. De PVV scoorde opvallend laag.

Mooie uitspraken waren te horen van de dames en heren politici:

“Dakloosheid is de meest extreme vorm van uitsluiting”

Simion

“Ik geloof in onze kracht, jullie zijn nodig om samen te vechten voor een solidaire samenleving”

Sadet

“Meer sociale huurwoningen”

Maarten

“Goed dat we met elkaar in gesprek zijn”

Rogier

“Niet iedereen past in een hokje, wel verdient iedereen een kans”

Vera

“Armoede is een miljardenindustrie, helaas”

Don

Maar het publiek, er waren veel bezoekers van Kerk & Buurt en het straatpastoraat aanwezig, nam niet zomaar genoegen met mooie praatjes. Er ontstond een levendige en soms rumoerige discussie, die de politici monter aangingen.

Luc Tanja legde een aantal stellingen voor waarover werd gedebatteerd: onder andere over wonen en het legaliseren van weed. De bezoekers hadden daar duidelijk ook meningen over (“ik slaap liever buiten”, “wil je dat jouw kinderen blowen?”). Daarna waren er broodjes en kon iedereen persoonlijk met de politici kon doorpraten. Dat gebeurde geanimeerd.

Het was een succes en bij de volgende verkiezingen (voor de gemeenteraad in 2018) wordt er weer zo’n debat georganiseerd.

Jaap Buning

KERKBANKEN NAAR BUITEN

In oktober was de ‘week-tegen-eenzaamheid’. Daarom deden wij samen met de Nassaukerk mee met het Bankjescollectief. De kerkbanken werden na de kerkdienst voor de Nassaukerk gezet. En iedereen was welkom voor koffie.

Het was een heerlijke middag. De zon scheen, er was koffie en appeltaart en Cato zong en speelde op haar trekkharmonica. Ook kon je op een duo-fiets van ABC Alliantie een rondje om de kerk fietsen.

ZOMERCONCERT RICCIOTTI

Ricciotti was er weer. Wat een feest.

Donderdag 27 juli, half tien 's ochtends. Er stond iets te gebeuren op de De Wittenkade, tegenover de Nassaukerk, de kringloopwinkel en de Schakel. Op de trottoirs kleurig gedekte tafels. Aan de tafels dames, heren en kinderen, die een pannenkoek kregen opgediend door ijverige obers, voorzien van hoofddoeken en stropdassen met een Schots ruitjesmotief.

Bezorgd werd zo nu en dan naar de bewolkte lucht gekeken. Het zou toch niet... En dan weer werd de straat afgetuurd... waar blijven ze toch?

Een kwartiertje te laat kwam de grote logge bus de straat indraaien. Tot enthousiasme van de alsmaar toestromende mensen. In een paar minuten verlieten zo'n 40 jongeren de bus. Uit allerlei hoeken en gaten werden muziekinstrumenten te voorschijn getoverd en even later stond een volledig symfonieorkest opgesteld. Ze waren er weer!

Op haar tournee langs openluchttheaters, weeshuizen, gevangenissen en sociale instellingen, deed Ricciotto gelukkig ook dit jaar weer de Staatsliedenbuurt aan.

De jonge dirigent in spijkerbroek sprak een opgewekt woord over wat het publiek te wachten stond. De nieuwe voorzitter van Kerk & Buurt Westerpark heette iedereen en vooral het ensemble welkom en daar klonken de eerste noten van een geweldige ouverture.

Deze keer stond het programma in het teken van Schotse muziek. Op hun website beloofden ze Keltische melo-

dieën, traditionele Schotse ritmes en harmonieën, de fiddle en zelfs een incidentele doedelzak. En inderdaad, we kregen dit allemaal te horen. En daarbij een fantastische Schotse tenor, Jamie Munn, die zich al zingend tussen het publiek begaf of opeens verscheen op een muurtje of op de trap van de kerk.

Geestig was het intermezzo, waarin Annemarie Schutte, die toevallig die dag vijftig werd, optrad als gastdirigente.

Een klein uur duurde hun optreden, met daarin een korte pauze, waarin ook de orkestleden zich te goed deden aan koffie of thee en aan één van de driehonderd pannenkoeken. Daarna volgde nog een prachtige mengeling van klassieke en moderne, vrolijke en melancholieke muziek. Als afscheidsgroet hieven de muzikanten onder luid geroep hun instrumenten een aantal keren hoog boven hun hoofden.

Iedereen werd vrolijk van dit optreden, maar ook maakten de klanken diep gevoelde emoties los.

En al die tijd bleef het droog, zelfs de zon scheen nog even, maar dat was geheel de verdienste van dit enthousiaste orkest met talentrijke, klassiek geschoolde musici.

Roel Knol

*Zwanine in
het Schots*

HOMELESS HOUSE BAND

De Homeless House Band heeft het afgelopen jaar, onder leiding van Han van 't Land weer enthousiast muziek gemaakt. Vrijdagochtend in de gewelven onder de Nassaukerk. Dit jaar zijn ze zelfs met eigen liedjes van Henne aan de slag gegaan en was er meer ruimte voor improvisatie. Ze zijn gegroeid. Veel optredens waren er niet, maar wel veel plannen voor komend jaar. Naast de Homeless House band heeft Han ook samengewerkt met de Theaterhuiskamer, waar men verhalen uit Westerpark gaat verbeeldt. Han is gevraagd ook daar muzikaal aan mee te werken.

Jaap Buning

Hoe Joost, Jeroen en Han de vrijwilligers aan het swingen brachten.

BUITEN SCHILDEREN

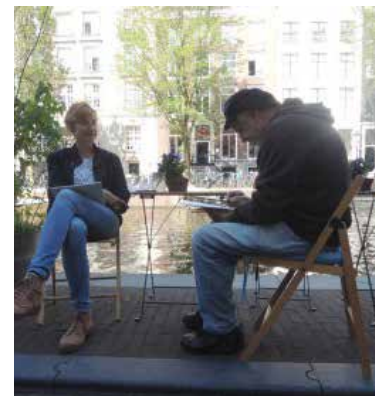

Carla Baarspul komt op dinsdagochtend altijd schilderen met de bezoekers van de Schakel. Op 25 juli was het mooi weer en gingen we naar buiten.

Als u de foto's bekijkt van deze bijzondere ochtend toen wij te gast waren bij Stephan, onze happy bookieman, zou u kunnen denken dat er een arrestatie op volgde. Niets is minder waar! Spontaan ontstond er een mooi gesprek tussen de wijkagenten en de Kerk & Buurtwerker. Er werd kritisch gesproken over de samenleving in het algemeen en Amsterdam in het bijzonder. De zienswijze van de wijkagenten was inspirerend en zette mensen aan het denken. Wij hebben er later nog lang over doorgepraat.

Ondertussen werd er rustig door geschilderd en genoten wij van de koffie en koek van Stephan. Carla tekende een van de schilders na. De zon scheen en de sfeer was gemoeidelijk. Een prachtige ochtend!

Roel Knol

ZONDER VRIJWILLIGERS GEEN KRINGLOOPWINKEL.

Het werk in de kringloop is belangrijk voor de vrijwilligers. Als je nieuwe mensen vraagt waarom ze hier zijn komen werken, blijkt dat ze vaak al regelmatig in de winkel kwamen en genoten van de sfeer, de mensen en de spulletjes. Het werk in de kringloop geeft houvast door de week heen. De kringloop is een plek waar mensen zich thuis voelen.

Dit jaar hebben we afscheid genomen van Trudy van Teeseling, de drijvende kracht achterin de winkel. De winkel moest er netjes uitzien en daar deed zij haar best voor. Ook Bep McQuillan hield er mee op. Zij wist alles van grammofoonplaten, ze haalde de pareltjes eruit en wist goed te onderhandelen met opkopers die daar juist op uit waren. Twee vrouwen die we op deze plek nog eens van harte willen bedanken.

Tony en Nike, twee trouwe klanten

Wouter, ziek geweest en weer terug. Nu met een andere taak

Alfons, de nieuwe vrijwilliger bij de platen

Paul, onze nieuwe vrijwilliger op de nieuwe werkplek achterin de kelder, waar alle spullen worden uitgezocht en geprijsd

IN MEMORIAM REZA HEDAYATOLLAH NAJAFY

Eind jaren zeventig reisde Reza met een Iraanse dansgroep door Europa. Hij was in Nederland toen het bewind van de Sjah ten val werd gebracht. Hij bleef in Nederland. Samen met anderen zette hij een eetgroep op, steeds bij iemand thuis. Een eigen ruimte vonden ze uiteindelijk via Hokon Hansen in het voormalige CPN-lokaal in de van der Hoopstraat. Het kreeg de naam Filah (welbevinden). In die tijd ontmoette hij ook Helene van Oostrom, zijn latere partner. De “soupkitchen” raakte meer en meer bekend en trok ook dak- en thuislozen, waaronder alcohol- en drugsverslaafden. Soms leidde dat tot overlast.

In Filah werd drie maal per week een warme maaltijd bereid maar voor zoveel meer mensen (tot veertig aan toe) waren vaste koks nodig; Reza werd er één van en als hij niet kookte had hij een vaste taak in de koffiebar. Hij was altijd bereid tot een praatje en voerde ellenlange discussies -heel vaak - de politieke toestand in Iran, die hem zeer boeide, maar waarvan hij zich nadrukkelijk distantieerde. Steeds had hij een luisterend oor voor verhalen van bezoekers, en

heel vaak hadden die te maken met hun problemen; bij hem konden zij hun verhaal kwijt. Vanuit een innerlijke overtuiging, dat vooral de zwaksten in de samenleving aandacht verdienen en geholpen dienen te worden, deed hij zijn werk. Hij hield van mensen om zich heen, maar je moest niet proberen een loopje met hem te nemen, want dan had je aan hem een kwaaië! Reza had een handelsgeest, jarenlang heeft hij een kledingproject gerund. Tweedehandskleding werd in enkele containers in de buurt verzameld, in een loods in Noord gesorteerd op kwaliteit en in grote balen verkocht en verstuurd.

De laatste jaren was Reza ook vrijwilliger bij de Volksbond, waar hij bijna elke ochtend te vinden was.

In zijn vrije tijd schilderde hij graag; Carla heeft hem in de Schakel de nodige technieken bijgebracht. Een deel van zijn werk was in de herdenkings-samenkomst te zien; ook maakte hij diepgaande Perzische gedichten; pogingen die in het Nederlands om te zetten bezorgden Carla bijna grijze haren.

Na zijn laatste vakantie (ruim 2 jaar geleden) kwam hij met pijn uit Iran terug. Onderzoeken leverden niets op, maar de pijn bleef, en altijd op dezelfde plek. Ondanks dat bleef Reza in Filah komen. Dat hield hij vol, totdat het in het begin van dit jaar echt niet meer ging. Na het zoveelste onderzoek werd dan toch vastgesteld dat hij alveesklierkanker had. Reza zag van behandeling af en ging snel achteruit. Hij wist dat dit zijn laatste maanden zouden zijn en had vrede met wat hem te wachten stond. Hij wilde graag dat zijn

lichaam na zijn dood ter beschikking van de wetenschap zou worden gesteld. Met Klaas Holwerda overlegde hij over een herdenkingssamenkomst in de Nassaukerk. Als moslim was Reza “liberaal”; hij zal vaker in de Nassaukerk zijn geweest dan in de moskee; hij had er zijn vaste plekje, achterin en tegen de verwarming aan.

Hij had nu echt verzorging nodig. Zijn zus Maanzar kwam over uit Iran. Zij heeft hem wekenlang verzorgd, maar kon het uiteindelijk ook niet meer alleen af. Er kwamen gesprekken over opname in een hospice, een vooruitzicht waarmee Maanzar grote moeite had.

Toch werd Reza er al snel opgenomen. Hij werd dagelijks door vrienden, Maanzar en Helene bezocht. Hij knapte helemaal op en mocht naar huis. Daar ging het toch weer slechter en Reza ging terug naar het hospice waar het rustig en -intussen- vertrouwd was.

Zowel zijn Iraanse als Nederlandse familie bezochten hem dagelijks.

Op 6 september, vroeg in de middag, is Reza in het bijzijn van zijn geliefden, in alle rust overleden. Hij was nog maar 67 jaar.

Een week later hebben wij Reza herdacht in een afgeladen Nassaukerk. Daar werden door Klaas ook de woorden gesproken, die Ricus Dullaert ons vanuit Zuid-Afrika toestuurde: “Zoals jij steeds de mensen verwelkomde, moge zo ook de Allerhoogste jou verwelkomen: met open armen!”.

Henk Slooijer

In hospice Kuria

Reza zit rechtop in het grote bed. Soms valt hij even in slaap, dan weer wordt hij wakker. Ik heb een paar foto's van vroeger meegenomen waar hij op staat. We blikken terug.

Reza: “Ik ben echt blij dat ik bij Kerk & Buurt terecht ben gekomen. Daar was ruimte en heb ik me kunnen ontwikkelen, in het kledingproject, bij Filah. Ik heb respect gekregen en heb mensen kunnen helpen”.

Bij het vertrek zegt hij: “Hokon, als je weer kookt bij Filah, neem dan een bakje pompoensoep voor me mee”.

Hokon Hansen

STILSTAAN BIJ

Ook dit jaar ontvielen ons medewerkers en bezoekers van de projecten. In onze herinneringen leven zij voort.

Voor we hun namen noemen, noemen we eerst Feja, de trouwe viervoeter van Jacky Wolter. Feja kreeg een in memoriam in de Staatskrant.

Josephina Loos was tot voor enkele jaren een trouwe vrijwilliger in Filah waar zij vele gasten vriendelijk ontving, van een bord eten voorzag of een bemoedigend woord toesprak. De laatste periode van haar leven woonde ze in bij een dochter buiten Amsterdam. Daar is zij ook gestorven en het duurde daarom even voordat het bericht van haar heengaan ons bereikte.

Reza Hedayatollah Najafi stond aan de wieg van Filah, ooit door hem begonnen als een internationale kookgroep. Zijn eigen wieg stond in Teheran. Tijdens een tournee als danser heeft hij hier asiel gevraagd en gekregen. In Filah schonk hij nog steeds koffie voor het eten op tafel kwam. Hij was ook jarenlang coördinator van het vroegere kledingproject, dat toen gehuisvest was in een loods aan de overkant van het IJ. Hij had een enorm talent om mensen te verbinden. Eind april ontving hij - zeldzaam voor een immigrant - een koninklijke onderscheiding. Hij was toen al ernstig ziek. Familieleden kwamen over om afscheid van hem te nemen. Zijn lichaam stelde hij ter beschikking aan de wetenschap. Na zijn sterven hebben we hem herdacht tijdens een veelzijdige en indrukwekkende avond in de Nassaukerk. "Gekomen als Iraniër, gegaan als Amsterdammer".

Baukje Smit was in het verleden als bezoeker en als vrijwilliger betrokken bij onze projecten. Zij schonk bijvoorbeeld koffie in De Schakel. De laatste jaren woonde ze in Purmerend. Haar gezondheid liet te wensen over. Niettemin overleed ze onverwacht. Zij heeft altijd veel gegeven, zich in zekere zin leeg gegeven. Haar beide dochters en drie kleindochters betekenden alles voor haar.

Klaas Holwerda

EVEN

*Praat even met mij,
wanneer ik naar woorden zoek,
Hou me even vast,
wanneer het leven pijn doet.*

*Kijk me even aan,
wanneer ik van je weg kijk,
Lach even naar mij,
als ik verdrietig lijk.*

*Leg je hand op mijn schouder,
wanneer mijn schouder even hangt,
Sla je arm even om mij heen,
Wanneer mijn hart naar warmte verlangt.*

*Luister even wanneer ik praat,
maar probeer niet te begrijpen wat ik zeg.
Wanneer ik weet dat er iemand luistert,
komt alles wel weer terecht.*

*Wij weten allen hoe het voelt:
eventjes gek, onbegrepen, mislukt, relmaker.
Maar zij die hier binnenkomen,
hebben dat wel vaker.*

*Dat 'er-niet-bijhoren-gevoel', we kennen
het allemaal, al is het maar voor even.
Zo kunnen we uit vrije wil
iets aan hen die dit vaker voelen geven.*

Henk Asbreuk,
gedicht bij Filah op 10 februari

BESTUUR STICHTING KERK & BUURT

Het bestuur bestond in 2017 uit: Mareike Bremer (secretaris), Jaap Buning, Annelies Faber, Hokon Hansen (voorzitter tot juni), Dick Jansen, Roel Knol (voorzitter sinds juni), Marcella Meijers, Hans Snel (penningmeester). Marcella Meijers is dit jaar toegetreden tot het bestuur. Ad Baan en Ellen Kok hebben het bestuur verlaten. Het bestuur heeft het afgelopen jaar negen keer vergaderd.

Financiën

Het jaar 2017 wordt waarschijnlijk met een negatief saldo afgesloten. Dit komt onder andere doordat:

- de omzet van de kringloopwinkel met ongeveer 10% is verminderd. Er zijn wel 10% meer klanten gekomen, maar de gemiddelde omzet per klant is gedaald van € 6,- naar € 4,80.
- de gebruikersvergoeding die derden betalen voor het gebruik van onze ruimtes met ongeveer € 500,- is teruggelopen.
- de Diaconie van de Protestantse Gemeente Amsterdam zijn subsidie aan Kerk & Buurt Westerpark in twee jaar tijd terug heeft gebracht van € 20.000,- naar € 0,-.

Inloophuis de Schakel

In april 2017 zijn de openingstijden van Inloophuis de Schakel gewijzigd. We zijn nu vijf in plaats van vier dagen per week open, zonder dat het totaal aantal openingsuren is toegenomen. Daarmee voldoen we aan een vraag van de bezoekers, zonder kostenverhoging. Het aantal bezoekers is op jaarbasis met ongeveer 30% gestegen.

Eetproject Filah

We hebben dit jaar afscheid moeten nemen van een van de initiators en de naamgever van Filah. We zijn Reza verplicht zijn goede werk voort te zetten. We danken alle koks uit het hele land die hieraan meewerken. Het aantal geserveerde maaltijden is ongeveer hetzelfde gebleven.

Kringloopwinkel

Het jaar 2016 was voor de kringloopwinkel een uitzonderlijk goed jaar wat de omzet betreft. De omzet was ongeveer € 10.000,- hoger dan in 2015. Dit jaar, 2017, blijft de omzet iets achter vergeleken met 2016. Ten opzichte van 2015 is er wel een plus van € 5.000,-.

Overige projecten

Ook dit jaar ondersteunden we projecten zoals; schilderen, zwemmen, jam maken, kringgesprekken, verkiezingsdebat, filmavonden, kunstproject en het Ricciotti Ensemble. Met specifieke subsidies proberen we de kosten van deze projecten zo laag mogelijk te houden.

Hartelijk dank

We willen wij onze subsidiegevers, de Gemeente Amsterdam en Stadsdeel West van harte bedanken. Evenals onze donateurs: Stichting de Koperen Knoop, diverse Kerkgenootschappen, donateurs van de Lange Adem en/of Buren Vertellen en vele anderen die periodiek of eenmalig ons werk steunden. Zonder u konden we ons werk niet doen.

Hans Snel, penningmeester

Verhuur

Het lukt goed onze ruimtes te verhuren aan andere organisaties op de tijden dat we ze zelf niet gebruiken. Zo maakt Workforce vijf dagen per week gebruik van de ruimte van Filah. De Schakel wordt 's avonds aan verschillende gespreksgroepen verhuurd. Zie www.kerkenbuurtwesterpark.nl voor meer informatie.

Medewerkers

Zwanine Siedenburg is coördinerend Kerk & Buurtwerker. Zij werkt 21 uur per week en houdt zich vooral bezig met de Kringloopwinkel, Filah en wisselende initiatieven.

Hilde Dijkstra is Kerk & Buurtwerker. Zij werkt 12 uur voor het Ontbijt en de Inloop.

Jette Uittenhout is ook Kerk & Buurtwerker en werkt 8 uur per week voor de Burenhulp.

Spreekuur predikant

Op het spreekuur van Klaas Holwerda, predikant van de Nassaukerk, komen geregeld bezoekers van Kerk & Buurt met diverse vragen of problemen.

Contact

Voor informatie over Kerk & Buurt kunt u contact opnemen met:

Roel Knol
Voorzitter
Telefoon 06 1335 3229

Mareike Bremer
Secretaris
secretaris@kerkenbuurtwesterpark.nl

Zwanine Siedenburg
Coördinerend Kerk en buurtwerker
Telefoon 06 8325 3506

Bankrekening Kerk & Buurt

ING 120952 (IBAN: NL50 INGB 0000120952)
Kerk & Buurt Westerpark
p.a. van Limburg Stirumstraat 121
1051 BA Amsterdam

De Stichting Kerk & Buurt Westerpark is een ANBI erkende instelling. Giften aan Kerk & Buurt kunt u, boven een bepaalde drempel, aftrekken bij uw belastingopgave.

Wilt u meer weten over de financiën of over de mogelijkheid bij te dragen, neem dan contact op met de penningmeester, Hans Snel, tel. 06 5383 2766 of jsnel1944@gmail.com.

Website

Op www.kerkenbuurtwesterpark.nl kunt u het laatste nieuws van Kerk & Buurt vinden. Als u informatie wilt ontvangen over onze activiteiten stuur dan een mailtje naar jsnel1944@gmail.com.

Facebook

Typ *Kerk & Buurt Westerpark* in bij de zoekfunctie. Dan verschijnt de groep in het overzicht. Aanmelden en klaar. De groep is openbaar. Iedereen is, net als bij de activiteiten van Kerk & Buurt, van harte welkom.

Opmaak en redactie Terugblik

De foto's in deze Terugblik werden gemaakt door Jaap Buning, Ton van Rijn, Patricia van der Does en Ruth Hoeck. Excuus als iemand is vergeten.

Mareike Bremer deed de redactie en opmaak, Hokon Hansen de eindredactie.

De Terugblik verschijnt onder verantwoordelijkheid van het bestuur. Deze uitgave is mede mogelijk gemaakt door een bijdrage uit het fonds Bewonersinitiatieven.

Zwanine, de creatieve duizendpoot van Kerk & Buurt Westerpark

Hilde, de hartelijke moeder-overste van de Schakel

En Jette die met de lach van een milde zon de burenhulp in het licht weet te zetten.

